

Michael Newton

**DE ZIELS-
BESTEMMING**

NIEUWE CASESTUDIES OVER
HET BESTAAN TUSSEN DE
LEVENS IN

INHOUD

Inleiding 11

1. De spirituele wereld 15

2. Dood, verdriet en troost 25

Ontkenning en acceptatie 25

Therapeutische technieken die zielen toepassen 27

Manieren waarop zielen contact maken met de levenden 30

Somatische aanraking 30

Personificatie met voorwerpen 33

Herkenning via dromen 36

Overbrenging via kinderen 45

Contact in een vertrouwde omgeving 47

Vreemden als boodschappers 51

Engelen of andere hemelse heerscharen 52

Emotioneel herstel van zielen en overlevenden 56

Hereniging met hen die we liefhebben 61

3. Aardse zielen 65

Astrale niveaus 65

Natuurgeesten 67

Geestverschijningen 68

De verlaten ziel 70

Spirituele dualiteit 76

Zielen in afzondering 78

Zielen zonder lichaam die de aarde bezoeken 83

Demonen of deva's 87

4. Herstel van spirituele energie 99

Zielsenergie 99

Standaardbehandeling aan de poort 100

Eerste hulp aan de poort 101

Herstelgebieden voor de minder beschadigde ziel 104

Het regenereren van ernstig beschadigde zielen 107

Eenzame zielen 118

Energieheling op aarde 122

Helers van het menselijk lichaam 122

Helers van de omgeving 126

Het opdelen en herenigen van zielen 129

De drie stations 134

5. Systemen van zielengroepen 139

De geboorte van zielen 139

De spirituele omgeving 147

Herinnering 150

Gemeenschapscentra 152

Klaslokalen 156

De bibliotheek van levensboeken 163

Kleuren van zielen 183

De mengeling van kleuren in zielengroepen 183

Kleuren van bezoekers in groepen 192

De kleur van menselijke aura's versus die van zielen 192

Spirituele meditatie met gebruikmaking van kleur 195

Vormen van energiekleur 197

Klanken en spirituele namen 201

Studiegroepen van zielen 203

6. De Raad van Wijzen 213

De menselijke angst voor veroordeling en straf 213

De omgeving voor het evalueren van de ziel 216

Verschijsning en samenstelling van de raad 224
Tekenen en symbolen 236
De Aanwezigheid 254
De keten van goddelijke invloed 259
Raadsbijeekkomsten evalueren 262

7. Dynamiek in de gemeenschap 269

Zielsverwanten 269
    Primaire zielsverwanten 273
    Zielsverwanten als metgezellen 275
    Aangesloten zielen 275
Banden tussen spirituele en menselijke families 284
Hereniging met zielen die ons gekwetst hebben 289
Interactie tussen zielengroepen 297
Recreatieve activiteiten in de spirituele wereld 300
    Vrije tijd 300
    Studieonderbrekingen 301
    Stilteperiode bij wijze van O & R 302
    Naar de aarde gaan bij wijze van O & R 303
    Het creëren van aardse omgevingen 305
    Zielen van dieren 306
    De ruimte van transformatie 312
    Dansen, muziek en spel 314
Vier algemene zielentypen 325

8. De gevorderde ziel 327

Afstuderen 327
Beweging naar de tussenliggende niveaus 330
Specialisaties 332
    Leraren van jonge zielen 332
    Ethici 335
    Harmoniserende zielen 340
    Meester-ontwerpers 343
    Verkenners 352

9. De ring van bestemming 365

De screeningsruimte voor toekomstige levens 365

Tijdlijnen en lichaamskeuzes 370

Meesters van de tijd 375

Vrije wil 381

Jonge zielen 392

Het verlies van een kind 392

Nieuwe partnerschappen in lichaam en ziel 395

10. Onze spirituele weg 405

Over de auteur 413

DE SPIRITUELE WERELD

Op het moment van sterven stijgt onze ziel op uit zijn aardse lichaam. Als de ziel ouder is en ervaring heeft uit veel eerdere levens, weet hij onmiddellijk dat hij is bevrijd en naar huis gaat. Deze gevorderde zielen hebben niemand nodig om hen te verwelkomen. Maar de meeste zielen met wie ik samenwerk, worden net buiten het astrale niveau van de aarde door gidsen opgevangen. Een jonge ziel of een kind dat gestorven is, kan een beetje gedesoriënteerd zijn, totdat hij iemand ziet die dichterbij hem staat. Er zijn zielen die ervoor kiezen een tijdje op de plek van hun overlijden te blijven. De meeste willen onmiddellijk vertrekken. In de spirituele wereld heeft tijd geen betekenis. Onstoffelijke zielen die ervoor kiezen iemand die treurt te troosten of die andere redenen hebben om een tijdje in de buurt van de plaats van hun overlijden te blijven, kennen niet het gevoel van tijdverlies. De enige tijd voor de ziel is het *nu*, in tegenstelling tot lineaire tijd.

Naarmate zielen zich verder van de aarde verwijderen, ervaren ze een toenemend stralend licht om zich heen. Sommige zien kort een grijsachtige duisternis en zullen het gevoel hebben dat ze door een tunnel of poort gaan. Het verschil tussen deze twee verschijnselen is afhankelijk van de snelheid waarmee de ziel vertrekt en dat heeft weer te maken met hun ervaringen. We kunnen het gevoel hebben dat onze gidsen zacht of hard aan ons trekken en dat is afhankelijk van de rijpheid van de ziel en zijn vermogen om snel veranderingen door te maken. In de vroege stadia van hun uittocht ontmoeten alle zielen 'sliertige wolken' om zich heen die snel optrekken en hen in staat stellen over grote afstand te zien. Dit is het moment waarop de gemiddelde ziel een geestachtige energievorm op zich af ziet komen. Deze gestalte kan een liefhebbende zielsverwant zijn, het kunnen er ook twee zijn, maar vaker wel

dan niet is het onze gids. In omstandigheden waarbij we worden verwelkomd door een echtgenoot of vriend die vóór ons is overleden, is onze gids ook in de buurt, opdat hij het proces van overgang kan overnemen. In al mijn jaren van onderzoek heb ik nooit één enkele cliënt gehad die werd verwelkomd door een belangrijke religieuze figuur zoals Jezus of Boeddha. Maar de liefdevolle essentie van de grote leraren op aarde bevindt zich in de persoonlijke gidsen die ons zijn toegewezen.

Tegen de tijd dat zielen zich hebben geheroriënteerd op de plek die zij thuis noemen, heeft er een verandering plaatsgevonden in hun aardse natuur. Ze zijn niet langer menselijk op de manier waarop wij een mens zien, met een specifieke, emotionele geaardheid en psychische gesteldheid. Ze rouwen bijvoorbeeld niet om hun recente fysieke overlijden, zoals hun geliefden dat doen. Het zijn onze zielen die ons menselijk maken op aarde, maar zonder ons lichaam zijn we niet langer *Homo sapiens*. De ziel is zo groots dat hij alle beschrijving te boven gaat. Ik ben geneigd zielen te beschouwen als intelligente lichtvormen van energie. Onmiddellijk na het overlijden voelen zielen zich opeens anders, omdat ze niet langer worden gehinderd door een tijdelijk gastlichaam met hersenen en een centraal zenuwstelsel. Sommigen hebben meer tijd nodig om zich aan te passen dan anderen.

De energie van de ziel is in staat zich op te delen in identieke delen, zoals een hologram. Hij kan parallelle levens leiden in andere lichamen, hoewel dat veel minder vaak voorkomt dan we lezen. Maar vanwege dit vermogen van alle zielen blijft een deel van onze lichtenergie altijd achter in de spirituele wereld. Aldus is het mogelijk je moeder te ontmoeten als je terugkeert van een leven, ook al is ze misschien al dertig aardejaren daarvoor gestorven en opnieuw geïncarneerd.

Oriëntatieperioden met onze gidsen, die plaatsvinden voordat we ons bij onze zielencluster voegen, variëren van ziel tot ziel en tussen verschillende levens voor dezelfde ziel. Dit is een rustige tijd voor counseling, met de mogelijkheid om lucht te geven aan eventuele frustraties over het leven dat we net achter de rug hebben. Deze oriëntatie is bedoeld als een eerste onderzaging door sensitieve, zorgzame leraren/gidsen.

De bijeenkomst kan lang of kort zijn, afhankelijk van de omstandigheden van wat we al dan niet hebben volbracht met betrekking tot ons levenscontract. Speciale karmische kwesties passeren ook de revue, hoewel ze later binnen onze zielencluster zeer gedetailleerd aan de orde komen. De terug-

kerende energie van bepaalde zielen zal niet onmiddellijk worden doorge-
stuurd naar hun eigen zielengroep. Dit zijn de zielen die door hun fysieke
lichaam werden vervuild en zich inlieten met het kwaad. Er is een verschil
tussen kwaad doen zonder de bedoeling iemand te kwetsen en opzettelijk
kwaad doen. De mate waarin we anderen schade hebben berokkend, varië-
rend van plagen tot kwaadwillendheid, wordt zorgvuldig geëvalueerd.

De zielen die zich met kwaad hebben ingelaten, worden meegenomen
naar speciale centra die door sommige cliënten ‘intensive-care-eenheden’
worden genoemd. Mij is verteld dat hier hun energie weer heel wordt ge-
maakt. Afhankelijk van de aard van hun overtredingen kunnen deze zielen
tamelijk snel naar de aarde terugkeren. Ze kunnen er heel goed voor kiezen
in het volgende leven te dienen als slachtoffer van het kwaad van anderen.
Als hun handelingen werden voortgezet en gedurende een aantal levens bij-
zonder wreed zijn, zou dat niettemin wijzen op een patroon van onrechtma-
tig gedrag. Dergelijke zielen kunnen lange tijd doorbrengen in een solitair
spiritueel bestaan, soms wel duizend aardse jaren lang. In de spirituele we-
reld wordt het principe gehanteerd dat alle zielen die bedoeld of onbedoeld
kwaad doen, dat in een toekomstig leven op de een of andere manier moeten
rechtzetten. Dat wordt niet beschouwd als straf of zelfs boetedoening, maar
meer als een mogelijkheid voor karmische groei. Er bestaat geen hel voor zie-
len, alleen misschien op aarde.

Sommige levens zijn zo moeilijk, dat de ziel heel vermoeid thuiskomt.
Ondanks het proces om de energie te vernieuwen, dat wordt ingezet door
onze gidsen die aan de poort hun energie met de onze vermengen, kan onze
energie evengoed uitgeput zijn. In die gevallen kan er behoefte bestaan aan
meer rust en eenzaamheid in plaats van feestvieren. Inderdaad, veel zielen
die verlangen naar rust, ontvangen die voordat ze met hun groep worden
herenigd. Onze zielengroep kan uitbundig of ingetogen zijn, maar er wordt
respectvol omgegaan met wat we tijdens een incarnatie hebben doorge-
maakt. Alle groepen verwelkomen hun vrienden op hun eigen manier met
diepe liefde en kameraadschap.

De thuiskomst van een ziel is een vrolijke onderbreking, vooral na een
fysiek leven waarin niet zo veel karmisch contact was met onze intieme ziels-
verwanten. De meeste van mijn cliënten vertellen me dat ze bij hun terug-
keer worden verwelkomd met knuffels, gelach en veel humor, waarvan ik
heb ontdekt dat het een kenmerk is van het leven in de spirituele wereld. De

HERSTEL VAN SPIRITUELE ENERGIE

ZIELSENERGIE

We kunnen de ziel niet op een fysieke manier beschrijven, want daarmee zouden we grenzen opleggen aan iets dat er geen lijkt te hebben. Ik zie de ziel als intelligente lichtenergie. Deze energie lijkt te functioneren als trillingsgolven, te vergelijken met elektromagnetisme, maar zonder de beperkingen van geladen materiedeeltjes. Zielsenergie lijkt niet uniform te zijn. Net als een vingerafdruk heeft elke ziel een unieke identiteit qua vorm, samenstelling en verspreiding van trilling. Ik kan het ontwikkelingsniveau van zielen aflezen aan kleurschakeringen, maar niets van dat alles bepaalt wat de ziel in wezen is.

Jaren van onderzoek naar hoe de ziel in de loop van veel incarnaties communiceert met het bewustzijn van zijn gastlichaam, en wat hij vervolgens in de spirituele wereld doet, hebben me iets geleerd over het verlangen van de ziel naar perfectie. Dat vertelt me evenmin wat de ziel is. Om zielsenergie volledig te begrijpen, zouden we alle aspecten van hoe hij geschapen is en het bewustzijn van zijn bron moeten kennen. Dit is een perfectie die ik niet kan kennen, ondanks al mijn pogingen de mysteries van het leven na de dood te doorgronden.

Het enige wat mij rest is het onderzoeken van de handelingen van deze moeilijk te doorgronden energiesubstantie, hoe die reageert op mensen en gebeurtenissen en waar hij zowel in een fysieke als mentale omgeving naar streeft. Als het bestaan van de ziel begint met en gevormd wordt door zuivere gedachten, wordt hij als onsterfelijk wezen door die gedachten in stand gehouden. Het individuele karakter van de ziel stelt hem in staat zijn fysieke omgeving zo te beïnvloeden dat er meer harmonie en evenwicht in het leven komt. Zielen zijn een uitdrukking van schoonheid, verbeeldingskracht en

creativiteit. De oude Egyptenaren zeiden dat om iets van de ziel te kunnen begrijpen, je naar het hart moet luisteren. Ik denk dat ze gelijk hadden.

STANDAARDBEHANDELING AAN DE POORT

Wanneer we de oversteek maken en door onze gidsen worden opgevangen, valt het me op dat de technieken die ze gebruiken bij eerste contact, in twee algemene categorieën zijn onder te brengen:

1. Omhulling. Hier worden terugkerende zielen volledig omhuld door een grote ronde massa van de krachtige energie van hun gids. Wanneer ziel en gids bij elkaar komen, heeft de ziel het gevoel dat ze beiden in een luchtbel zijn opgesloten. Dit is de meest gebruikte methode, die mijn cliënten omschrijven als zuivere extase.

2. Het focuseffect. Bij deze alternatieve werkwijze van eerste contact wordt de energie iets anders toegediend. Als de gids dichterbij komt, wordt energie toegediend op bepaalde punten aan de buitenkant van het etherisch lichaam van de ziel vanuit welke richting de gids ook maar kiest. Het kan zijn dat we bij de hand worden genomen of van opzij aan de schouders worden opgetrokken. Heling begint vanaf een specifiek punt van het etherisch lichaam in de vorm van een zachte streling, gevolgd door diepe penetratie.

De keuze van werkwijzen hangt af van de voorkeur van de gids en de toestand van onze zielsenergie op dat moment. In beide gevallen is er sprake van een onmiddellijk inbrengen van krachtige, verkwikkende energie, terwijl we met kracht vooruit schieten. Dit is de inleidende fase van de reis naar onze uiteindelijke spirituele bestemming. De meer gevorderde zielen, vooral als ze niet beschadigd zijn, hebben meestal geen hulp nodig van een liefdevolle energiekracht.

Een terugblik op de technieken die door casus 1 op zijn vrouw Alice werden toegepast, vertoont elementen van zowel het focuseffect als omhulling van een levend iemand door iemand die nog geen gids is. Andere casussen in het laatste hoofdstuk wijzen erop dat dit een van de manieren is waarop we leren helende energie toe te passen voordat we de status van gids verwerven. Tijdens de opwindende momenten na het eerste contact kunnen onze gidsen

ook kundig toepassen wat ik *energie-doordringing* noem. Dit effect, dat volgt op energieoverdracht, is omschreven als zou het gelijk zijn aan het filteren van koffie. In casus 8 paste de ziel op haar man Charles een methode toe om energie te filteren, waarbij gebruik werd gemaakt van geur.

Het helen van emotionele en fysieke verwondingen, zowel binnen als buiten de spirituele wereld, komt voort uit een bron van goedheid. Positieve energie stroomt naar elk deel van het wezen van de ziel, wiens eigen essentie en wijsheid eveneens worden overgebracht. Mijn cliënten zijn niet in staat de schoonheid en subtiliteit van deze assimilatie te verklaren, anders dan ze te vergelijken met een stroom van verjongende elektriciteit.

EERSTE HULP AAN DE POORT

Wanneer zielen aan de poort naar de spirituele wereld arriveren met energie die zich in een verslechterde staat bevindt, gaan sommige van onze gidsen over op eerste hulp. Dat is zowel een fysieke als mentale helingoefening die plaatsvindt voordat de ziel zijn weg in de spirituele wereld vervolgt. Een van mijn cliënten kwam tijdens zijn laatste leven om bij een auto-ongeluk, waarbij hij zijn been verloor. Hij vertelde me wat er als gevolg van die ervaring bij de poort gebeurde:

Toen ik de poort bereikte, zag mijn gids de gaten in mijn aura en begon onmiddellijk de beschadigde energie op zijn plek te duwen. Hij kneedde die als klei om de oneffen randen en plekken waar de energie ontbrak op te vullen, opnieuw te vormen en glad te strijken, zodat ik weer heel werd.

Het etherische of zielslichaam is een omtrek van ons oude fysieke lichaam, dat zielen meenemen naar de spirituele wereld. In wezen is het een afdruk van een menselijke vorm die we, zoals de huid van een reptiel, nog niet hebben afgeworpen. Dit is niet een permanente conditie, hoewel we die later op natuurlijke wijze kunnen creëren als een kleurrijke, licht uitstralende energievorm. We weten dat afdrukken van een beschadigd lichaam uit een vorig leven soms de huidige fysieke vorm van mensen beïnvloeden, tenzij ze goed zijn gedeprogrammeerd, dus waarom niet omgekeerd? Er zijn zielen die hun lichaamsvorm volledig afwerpen op het moment van overlijden. Maar veel

zielen die in het leven fysieke en emotionele littekens hebben opgelopen, nemen de afdruk van deze beschadigde energie mee terug naar huis.

In termen van aandoeningen en heling van de ziel leer ik veel van zowel de leerlingen als de leraren uit de spirituele wereld. Mijn volgende casus, waarbij een leerling-gids aan de poort niet in staat was beschadigde energie goed te hanteren, was een tamelijk ongebruikelijke voor mij. De cliënt in deze casus had net een moeilijk leven achter zich gelaten, nadat hij in de Eerste Wereldoorlog tijdens een gevecht door artillerievuur was opgeblazen.

CASUS 19

Dr. N: Nadat je na je dood in de modder en regen van dit slagveld het stralende licht binnengaat, wat zie je dan?

C: Een figuur in een wit gewaad komt op me af.

Dr. N: Wie is deze figuur?

C: Ik zie Kate. Ze is een nieuwe lerares die recent aan onze groep is toegewezen.

Dr. N: Beschrijf hoe ze eruitziet en wat ze met jou communiceert terwijl ze dichterbij komt.

C: Ze heeft een jong, tamelijk gewoon gezicht met een hoog voorhoofd. Kate straalt vrede uit – ik kan het voelen – maar ze is ook bezorgd en... (lacht) ze wil niet dichtbij komen.

Dr. N: Waarom niet?

C: Mijn energie is in slechte vorm. Ze zegt tegen me: ‘Zed, je zou jezelf moeten helen!’

Dr. N: Waarom helpt ze je daar niet bij, Zed?

C: (lacht opnieuw hardop) Kate wil niet in de buurt komen van al mijn verwarde energie van de oorlog... en het doden.

Dr. N: Ik heb nog nooit gehoord dat een gids een dergelijke verantwoordelijkheid met verstoorde energie uit de weg gaat, Zed. Is ze bang dat het besmettelijk is?

C: (nog steeds lachend) Zoiets. Je moet weten dat Kate nog steeds tamelijk nieuw is in dit soort werk. Ze is niet tevreden over zichzelf – dat kan ik zien.

Dr. N: Beschrijf hoe je energie er nu uitziet.

C: Mijn energie is een puinhoop. Ze is verbrokken... zwarte blokkades... onregelmatig... totaal niet meer op één lijn.

Dr. N: Komt dat omdat je niet snel genoeg uit je lichaam ontsnapte op het moment van de dood?

C: Beslist! Mijn eenheid werd bij verrassing genomen. Normaal gesproken maak ik mezelf los (van het lichaam) wanneer ik de dood zie aankomen.

Opmerking: Deze casus en vele andere hebben me geleerd dat zielen vaak enkele seconden voorafgaand aan een gewelddadige dood hun lichaam verlaten.

Dr. N: Goed, kan Kate je niet helpen om je energie weer in orde te brengen?

C: Dat probeert ze... een beetje... ik denk dat het voor haar op dit moment te veel is.

Dr. N: Dus, wat doe jij?

C: Ik volg haar voorstel op en probeer mezelf te helpen. Het gaat me niet al te best af, de energie is zo verstrooid. Dan word ik geraakt door een krachtige energiestroom zoals water uit een brandslang en dat helpt me om mijn vorm te herstellen en iets van de negatieve troep van dat gevecht uit me te duwen.

Dr. N: Ik heb gehoord van een plek waar energie wordt uitgestort over pas teruggekeerde, beschadigde zielen. Ben jij daar nu?

C: (lacht) Ik neem aan van wel – het is afkomstig van mijn gids Bella. Ik kan hem nu zien. Hij is echt heel goed doorgewinterd in dit soort dingen. Hij staat achter Kate, helpt haar.

Dr. N: Wat gebeurt er vervolgens met jou?

C: Bella vervaagt en Kate komt naar me toe. Ze slaat haar armen om me heen en we beginnen te praten, terwijl ze me wegvoert.

Dr. N: (doelbewust provocerend) Vertrouw je Kate dan wel, nadat ze je bijna als een melaatse behandelde?

C: (kijkt me zwaar fronsend aan) Kom nou, zeg – dat is een beetje overdreven. Het duurt niet lang of ze krijgt het te pakken om te werken met dit soort verstoorde energie. Ik mag haar erg graag. Ze heeft veel talenten... op dit moment hoort techniek daar niet bij.

DE RAAD VAN WIJZEN

DE MENSELIJKE ANGST VOOR VEROORDELING EN STRAF

Niet lang nadat zielen terugkeren naar hun spirituele groep worden ze opgeroepen om te verschijnen voor een gezelschap van wijzen. Deze verrezen meesters, die een of twee treden boven onze gidsen staan, zijn de meest gevorderde, herkenbare wezens die mijn nog steeds incarnerende cliënten in de spirituele wereld ontmoeten. Ze geven hun verschillende namen, zoals de ouden, de heilige meesters, de eerbiedwaardigen en praktische titels als onderzoekers of het comité. De benaming voor deze hoogontwikkelde meesters die ik het meest hoor, is de raad en oudsten, dus gebruik ik deze benamingen om deze groep aan te duiden.

Omdat de Raad van Wijzen in de spirituele wereld staat voor gezag, zijn er mensen tijdens mijn lezingen die onmiddellijk argwaan koesteren wanneer ik praat over wezens in lange gewaden die zielen willen ondervragen over wat ze tijdens hun vorige leven tot stand hebben gebracht. Een man in Toronto kon zichzelf niet beheersen en riep uit tegen iedereen in het publiek: 'Aha, ik wist het! Een rechtszaal, rechters, straf!' Waar komt deze angst en dit cynisme over het hiernamaals in het bewustzijn van zo veel mensen vandaan?

Religieuze instituten, rechtbanken en militaire tribunalen schrijven ons codes voor wat betreft moraliteit en gerechtigheid die van invloed zijn op het gedrag van miljoenen. Al sinds de tijd dat we in stamverband leefden, zijn we bekend met misdaad en straf en culturen die menselijke overtredingen hardvochtig veroordelen. De positieve gevolgen van een gedragscode en ethische code die gekoppeld zijn aan alle religies door de geschiedenis heen, zijn

enorm. Er wordt wel beweerd dat angst voor goddelijke vergelding ervoor zorgt dat de massa zich beter gedraagt dan anders het geval zou zijn. Niettemin zit er mijns inziens een keerzijde aan elke religieuze doctrine die de mens angst inboezemt bij het idee dat hij na de dood geconfronteerd wordt met een hardvochtige, laatste autoriteit en boosaardige zielen.

Pas sinds de laatste vijfduizend jaar is er sprake van georganiseerde religie. Antropologen vertellen ons dat in de millennia daarvoor de primitieve mens een naturist was die geloofde dat in alle levende en levenloze dingen goede en boze geesten voorkwamen. In dit opzicht verschilden de oude stammenpraktijken niet zo veel van de afgoderij van de religies uit het verleden. Veel goden uit de oudheid waren wraakzuchtig en onverzoenlijk, terwijl andere welwillend en behulpzaam waren. De mens heeft zich altijd ongemakkelijk gevoeld bij krachten die zijn controle te boven gingen, in het bijzonder bij godheden die hun leven na de dood zouden kunnen bepalen.

Aangezien overlevingsangst altijd deel heeft uitgemaakt van ons leven, volgt daaruit dat de mens de dood als het ultieme gevaar beschouwde. In de loop van onze lange geschiedenis betekende de bruutheid van het leven dat veroordeling, straf en lijden waarschijnlijk op de een of andere manier na de dood zouden doorgaan. Veel culturen over de hele wereld hebben deze overtuigingen gevoed met hun eigen doel in gedachten. Mensen werd voorgedragen dat alle zielen, goede en slechte, onmiddellijk na de dood door een duistere onderwereld vol gevaren en beproevingen zouden trekken.

In het Westen is het vagevuur lang afgebeeld als een eenzame halte onderweg voor zielen die vastzaten tussen de hemel en de hel. In de afgelopen decennia houden de niet-evangelische kerken er een liberalere definitie van het vagevuur op na als een staat van isolement voor de zuivering van zonden en onvolmaaktheden, voordat de ziel de hemel kan binnengaan. In de oosterse filosofie, in het bijzonder in het hindoeïsme en de sekten van het Mahayama-boeddhisme, is lang gesproken over spirituele gevangenschappen van lagere, bezoedelde bestaansniveaus, maar die leerstellingen worden nu ook versoepeld. Dit concept is een van de redenen waarom ik bezwaar heb tegen het gebruik van het beeld van een concentrische cirkel met meerdere astrale niveaus als kaart om de reis te beschrijven die de ziel na de dood aflegt. Van oudsher waren ze bedoeld om de vele, louterende cellen te laten zien in een onderwereld van rechters, rechtszalen en demonen.

Mensen die de waarheid nastreven en zich richten op de oude metafysi-

sche tradities van het Oosten, ontdekken een verwarrende mengeling van bijgeloof, net zoals in de westerse theologie. Terwijl reïncarnatie in het Oosten allang wordt geaccepteerd, is de doctrine van zielsverhuizing behouden gebleven. Tijdens mijn reizen door India heb ik ontdekt dat zielsverhuizing een intimiderend idee is, dat wordt gebruikt om gedrag onder controle te houden. Onder deze geloofsovertuiging bestaat bij een breed scala aan zonden de zeer reële mogelijkheid dat de ziel in zijn volgende bestaanscyclus verhuist naar een submenselijke levensvorm. In mijn onderzoek heb ik geen bewijs gevonden voor zielsverhuizing. Mijn cliënten geven aan dat de zielsenergie van verschillende levensvormen op aarde zich niet lijkt te vermengen met hun energie in de spirituele wereld. Voor mij komen de intimidatie en angst die zielsverhuizing oproepen voort uit de dreiging van karmische gerechtigheid. Ik heb ontdekt dat zielen van mensen in eerdere incarnaties in andere werelden zich in gastlichamen bevonden die iets intelligenter of iets minder intelligent zijn dan onze eigen soort. Ik heb nog nooit een cliënt gehad die aan een andere wereld was toegewezen waar hij niet de meest dominante intelligentie op die specifieke planeet was. Dat gebeurt opzettelijk zo.

Eerder dan stadia van straf, maken we stadia van zelfscholing door. Maar grote delen van de menselijke samenleving zijn niet in staat het knagende gevoel van zich af te schudden dat zich in de loop van duizenden jaren van culturele conditionering heeft opgebouwd, namelijk dat er in het hiernamaals net als op aarde een of andere vorm van veroordeling en straf moet bestaan. Misschien niet een hel waar we door duistere machten gemarteld worden, maar wel iets onplezierigs. Ik hoop dat wat ik in dit hoofdstuk te zeggen heb een troost zal zijn voor mensen die geneigd zijn angst te koesteren over de mogelijkheid van straf na de dood. Anderzijds zullen er mensen zijn die het feit dat ze verantwoording moeten afleggen aan een Raad van Wijzen ook niet zo prettig vinden. De epicuristen van deze wereld – zij die alleen toegewijd zijn aan ongelimiteerd genoeg in het leven en weinig aandacht hebben voor het lot van anderen – zijn misschien ook niet zo gelukkig met dit hoofdstuk. Net zo min als de beeldenstormers, die zich verzetten tegen alle vormen van gezag, moreel of anderszins.

De spirituele wereld is een plek van orde en de Raad van Wijzen is een voorbeeld van gerechtigheid. Ze zijn niet de ultieme bron van goddelijk gezag, maar ze lijken de laatste halte te vertegenwoordigen van wezens die verantwoordelijk zijn voor zielen die nog op aarde incarneren. Deze wijze wezens

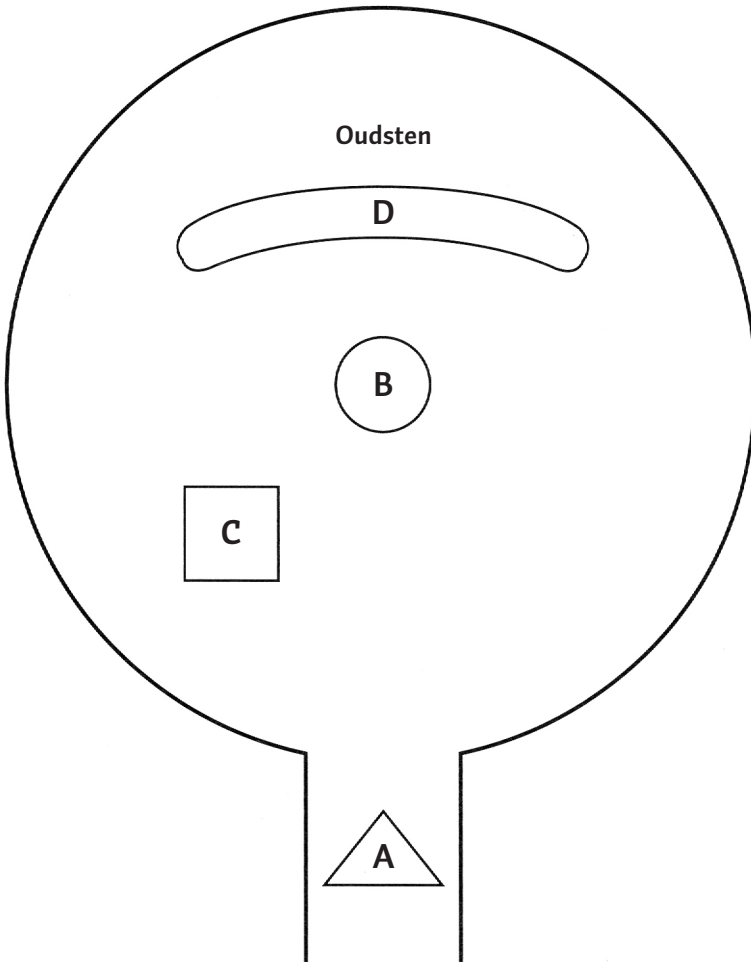
hebben groot mededogen voor menselijke zwakheden en ze demonstreren oneindig geduld met onze fouten. We zullen in toekomstige levens veel herkansingen krijgen. Het zullen geen levens zijn met gemakkelijke karmische keuzes, anders zouden we niets leren door naar de aarde te komen. Maar de risico's van het leven en de gezondheid op deze planeet zijn niet bedoeld om ons na onze dood nog meer pijn te bezorgen.

DE OMGEVING VOOR HET EVALUEREN VAN DE ZIEL

Mijn cliënten beweren dat ze onmiddellijk na een incarnatie voor hun raad verschijnen en veel van hen melden dat ze die vlak voor de wedergeboorte opnieuw bezoeken. Van de twee samenkomsten lijkt de eerste de meeste impact op de ziel te hebben. Tijdens deze bijeenkomst worden de belangrijkste keuzes die we maakten in het leven dat we net achter de rug hebben, met ons doorgenomen. Gedrag en verantwoordelijkheid voor onze daden op belangrijke splitsingen op onze karmische weg worden zorgvuldig beoordeeld. Tijdens de eerste bijeenkomst zijn we ons pijnlijk bewust van onze fouten, vooral als we anderen gekwetst hebben. Als er een tweede bezoek is gepland wanneer het tijdstip voor reïncarnatie nadert, verloopt dat wat meer ontspannen en gaan de gesprekken over mogelijke levenskeuzes, kansen en verwachtingen voor de toekomst.

Onze gidsen waarschuwen ons wanneer het tijd is om voor de raad te verschijnen en meestal begeleiden ze ons naar de vertrekken van deze verzezen meesters. Voor de gemiddelde cliënt lijken gidsen tijdens deze hoorzittingen niet een grote rol te spelen. Maar wanneer een meer gevorderde ziel me vertelt dat hij alleen naar deze bijeenkomst gaat, is het niet ongebruikelijk dat hij daar zijn gids aantreft als lid van de raad. Wanneer onze gidsen samen met ons voor de raad verschijnen, zeggen ze niet zo veel. Dat komt omdat gidsen en leden van de raad al achter gesloten deuren ons laatste leven hebben besproken.

Als onze belangrijkste leraar en pleitbezorger kunnen gidsen iets voor ons verduidelijken of een begrip verklaren als ze denken dat er ergens tijdens de gang van zaken verwarring heerst bij ons. Ik heb het gevoel dat gidsen tijdens deze hoorzittingen veel meer doen dan veel van mijn cliënten zich realiseren.

Figuur 8: Het vertrek van de raad

Een typisch ontwerp waar oudsten zielen ontmoeten. De meeste mensen zien deze ruimte als een grote ronde zaal met een koepelplafond. Zielen komen het vertrek binnen aan het einde van de hal (A), of vanuit een alkoof. De ziel staat in het midden (B), en zijn gids achter hem, meestal links (C). De oudsten zitten meestal aan een lange, halfronde tafel (D) tegenover de ziel. De tafel kan ook rechthoekig zijn.

DE GEVORDERDE ZIEL

AFSTUDEREN

Er komt een moment in het bestaan van een ziel waarop hij eraan toe is zijn primaire zielengroep te verlaten. Mijn volgende casus is van een ziel die onlangs na duizenden jaren van incarneren op aarde niveau III bereikte. Deze cliënte raakte heel erg opgewonden bij de beelden in haar bewustzijn van deze recente gebeurtenis in de spirituele wereld. De lezer is inmiddels goed bekend met de symbolische beschrijvingen die overeenkomsten vertonen met opleidingscentra op aarde. In haar huidige leven werkt ze als leerkracht van kinderen met leerstoornissen.

CASUS 54

Dr. N: Je lijkt helemaal verrukt over het feit dat je voor je raad verschijnt.

C: Ja, ik heb het laatste restje van mijn lichaamspantser afgeschrobd.

Dr. N: Lichaamspantser?

C: Ja, mijn beschermende pantser – om te voorkomen dat ik gewond raak. Het kostte me eeuwen om te leren mensen die als gevolg van hun eigen woede geneigd waren mij te kwetsen, te vertrouwen en me voor hen open te stellen. Dit was mijn laatste grote hindernis.

Dr. N: Waarom was dit zo moeilijk voor je?

C: Ik identificeerde me te veel met mijn emoties in plaats van met mijn spirituele kracht. Dit leidde ertoe dat ik in relatie tot anderen aan mezelf twijfelde. Ik dacht dat ze sterker waren en meer wisten dan ik – maar dat was niet zo.

Dr. N: Als deze laatste belangrijke hindernis te maken had met je zelfbeeld, hoe zie je jezelf dan nu?

C: Uiteindelijk gebruikte ik een touw van bloemen dat ik over de kloof van pijn en verwonding gooide. Ik geef niet langer nodeloos te veel van mijn energie weg. (pauze) Fysieke en mentale beproevingen hebben te maken met hoe iemand zichzelf definieert. In de afgelopen duizend jaar ging het mij in elk leven beter af mijn identiteit... onder moeilijke omstandigheden te behouden en mezelf te respecteren als iemand die niet door anderen opzij kon worden gezet. Ik heb niet meer het pantser van mijn lichaam nodig om dit te bereiken.

Dr. N: Wat zegt de raad over je positieve acties met betrekking tot je zelfbeeld?

C: Ze zijn tevreden dat ik deze moeilijke test heb doorstaan – dat ik niet heb toegelaten dat de moeilijke omstandigheden in deze vele levens mijn kijk op mezelf – wie ik werkelijk ben – hebben bepaald. Ze zijn erg blij dat ik door geduld en ijver een hoger niveau van mijn potentieel heb bereikt.

Dr. N: Waarom denk je dat je zo veel moest doormaken tijdens je levens op aarde?

C: Hoe kan ik anderen iets leren tenzij ik zelf door het vuur ben gegaan om sterk te worden?

Dr. N: Eh... (Cliënte onderbreekt me met iets wat in haar bewustzijn is opgekomen als gevolg van mijn laatste vraag.)

C: O... ze hebben een verrassing voor me. O, ik ben ZOOO blij!

Opmerking: Op dit moment begint mijn cliënte bij het tafereel dat zich in haar bewustzijn ontvouwt, te huilen van blijdschap en spanning. Ik haal mijn beproefde doos tissues tevoorschijn en we gaan verder.

Dr. N: Ga verder en vertel me wat die verrassing inhoudt.

C: (stralend) Het is promotietijd! We komen bij elkaar in de tempel. Mijn gids Aru is hier samen met de voorzitter van de raad. Meester-leraren en leerlingen komen overal vandaan bij elkaar.

Dr. N: Kun je iets specifiekier zijn? Hoeveel leraren en leerlingen zie je?

C: (gehaast) O... een stuk of twaalf leraren en... zo'n veertig leerlingen.

Dr. N: Komen sommige van de leerlingen uit jouw primaire groep?

C: (pauze) Drie uit onze groep. Er zijn ook leerlingen uit andere groepen die klaar zijn. De meeste van hen ken ik niet.

Dr. N: Ik bespeur enige aarzeling bij je. Waar zijn de anderen van je eigen groep?

C: (spijtig) Ze zijn nog niet zo ver.

Dr. N: Wat is de kernkleur van al deze leerlingen om je heen?

C: Stralend, effen geel. O, je hebt geen idee hoe lang het ons heeft gekost dit te bereiken.

Dr. N: Misschien toch wel. Waarom beschrijf je de gang van zaken niet voor me?

C: (ademt diep in) Iedereen is in een feeststemming, net als bij een debuutfeest. We vormen een rij en zweven naar binnen... en ik zit helemaal vooraan. Aru lacht trots naar me. De meesters spreken een paar woorden en onderkennen dat we hard hebben gewerkt. Dan worden onze namen afgeroepen.

Dr. N: Afzonderlijk?

C: Ja... ik hoor mijn naam, 'Iri'... Ik zweef naar voren en krijg een perkamentrol met mijn naam erop.

Dr. N: Wat staat er nog meer op deze rollen?

C: (bescheiden) Dat is nogal privé... over de prestaties die me de meeste tijd kosten... en hoe ik die hindernissen heb overwonnen.

Dr. N: Dus in zekere zin is dit meer dan een diploma. Het is een getuigschrift van je werk.

C: (zacht) Ja.

Dr. N: Draagt iedereen een baret en toga?

C: (snel) Nee! (dan lachend) O... ik begrijp het al... je plaagt me.

Dr. N: Misschien een klein beetje. Vertel me eens, Iri, wat gebeurt er na de plechtigheid?

C: We komen bij elkaar om te praten over onze nieuwe opdrachten en ik ben in de gelegenheid om enkele van de zielen te ontmoeten die zich in hetzelfde specialiseren als ik. We zullen elkaar weer in nieuwe klassen ontmoeten, waarin onze vermogens het best tot hun recht zullen komen.

Dr. N: Wat zal je eerste opdracht zijn, Iri?

C: Ik zal de jongste zielen voeden. Het is alsof we de zaadjes zullen opkweken tot bloemen. Je voedt ze met tederheid en begrip.

Dr. N: En waar denk je dat deze nieuwe zielen vandaan komen?

C: (pauze) Uit het goddelijke ei – de baarmoeder van de schepping – gesponnen uit wat lijkt op een zijden draad... dan worden ze naar de moeders van de kinderkamer gebracht... en dan naar ons. Het is heel erg opwindend. De verantwoordelijkheid zal een hele uitdaging zijn.